

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Szabóné dr. Kis Zsuzsanna ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Cseh András jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály /3530 Miskolc, Kandia u. 12-14./ alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Heves Megyei Bíróság 2008. december 9-én kelt 2.K.30.079/2008/16. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 18. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Heves Megyei Bíróság 2.K.30.079/2008/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 25.000 /azaz huszonötezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Észak-magyarországi Regionális Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2001-2005. évekre végzett személyi jövedelemadó adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés megállapításai alapján a 2007. október 20. napján kelt 2785274292 számú határozatával módosított, 2007. szeptember 28-án kelt 2784481495 számú határozatával a felperes terhére 2003. és 2004. évekre személyi jövedelemadóban összesen: 4.109.761 adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, és kötelezte a felperest az adókülönbözet, továbbá adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2008. január 18. napján kelt 1941357024 számú határozatával a módosított elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint felperes a vizsgált időszakban összesen 2.406.303 Ft adózott jövedelmet vallott, míg kiadásainak /életviteli költség, nyújtott tagi kölcsönök, biztosítás, hiteltörlesztés, banki- és forint számlára történő befizetés/ összege: 41.609.624 Ft volt. Az elsőfokú hatóság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként, a felállított forrás-felhasználás táblázat alapján megalapozottan állapította meg azt, hogy a felperes bevallott adóköteles jövedelme, az általa megjelölt

jövedelemforrások nem álltak arányban vagyongyarapodásával és kiadásaival, ezért helytállóan az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 109.§-ának /1/-/3/ bekezdései alkalmazásával az adó alapját becsléssel állapította meg, és a 2003. és 2004. évi adóalapot növelő fedezethiány összeget a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény /a továbbiakban Szja tv./ 28.§-ának /1/ bekezdésében foglaltak alapján egyéb jogcímen megszerzett adóköteles jövedelemnek minősítette /a többi adóév tekintetében megállapítást nem tett/.

Az alperes nem fogadta el többek között a felperes azon hivatkozását, hogy az USA-ban élő nővérétől 2003. január hónapban 10.000.000 Ft összegű kölcsönt kapott.

A felperes keresetében a másodfokú határozat hatályon kívül helyezését kérte annak megállapításával, hogy 2003. évben rendelkezésére állt a nővérétől kapott 10.000.000 Ft kölcsön, így sem forráshiánya, sem adóhiánya nem keletkezett. Vitatta a becslés jogalapját és annakösszecszerűségét is.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Indokolásában a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként, az Art. 108.§-ának /1/ bekezdése, 109.§-ának /1/ bekezdése alkalmazásával megállapította, hogy az adóhatóság helytállóan alkalmazott becslést, továbbá, hogy a felperes az Art. 109.§-ának /3/ bekezdése alapján bizonyította, miszerint a nővérétől 2003. évben 10.000.000 Ft kölcsönt kapott, amely összeget az adóhatóságnak az új eljárásban a felperes bevételei között el kell számolnia.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az ítélet sérti az Art. 109.§-ának /1/-/3/ bekezdéseit.

A felperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 109.§-ának /1/ bekezdése értelmében, ha az adóhatóság megállapítása szerint az adózó vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóság az adó alapját is becsléssel állapítja meg. Ez esetben - figyelemmel az ismert és

adóztatott jövedelmekre is - az adóhatóságnak azt kell megbecsülnie, hogy a vagyongyarapodás és az életvitel fedezetéül a magánszemélynek milyen összegű jövedelemre volt szüksége.

Az Art. 108.§-ának /2/ bekezdése alapján az adóhatóság köteles bizonyítani, hogy a becslés alkalmazásának a feltételei fennállnak, azonban az Art. 109.§-ának /3/ bekezdése lehetőséget szabályoz az adózónak ahhoz, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést hitelt érdemlő adatokkal igazolja. Az Art. 108.§-ának /1/ bekezdése szerint a becslés olyan bizonyítási módszer, amely a törvényeknek megfelelő, a valós adó, illetve költségvetési támogatás alapját valószínűsíti.

E pertípusban, az úgynevezett vagyonosodási eljárásban meghozott adóhatározatok bírósági felülvizsgálata iránti perben is a /Pp. 324.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó/ Pp. 164.§-ának /1/ bekezdése alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. Az elsőfokú bíróság a közigazgatási eljárásban az adóhatóságot terhelő bizonyítási kötelezettség és a felperesnek biztosított igazolási lehetőség alapján lefolytatott bizonyítási eljárást, és az eredményeként meghozott alperesi döntést a kereseti kérelem keretei között, a perben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként jogsértőnek minősítette, és a keresetnek helyt adva az első-és másodfokú határozatot hatályon kívül helyezte, és az adóhatóságot új eljárásra kötelezte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. Az elsőfokú bíróság értékelte a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványaikat, a tanúk vallomásait, ily módon a bizonyítékokat a Pp. 206.§-ának /1/ bekezdése alapján a maguk összességében értékelte, és meggyőződése szerint bírálva állapította meg, hogy az alperes határozatában a becslés alkalmazott módszerének megfelelősségét, a felperes pedig a nővérétől 2003. évben 10.000.000 Ft kölcsön átvételét bizonyította.

Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Legfelsőbb Bíróság nem állapított meg.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 221.§-ának /1/ bekezdése szerint ítéletében rendkívül pontos, nem iratellenes, időrendben felállított tényállást rögzített, az irányadó jogszabályokat megfelelően alkalmazta és értelmezte, részletesen, okszerűen és

logikusan megindokolta, hogy a felperes a nővérétől származó kölcsön valósággal egyezőségét hitelt érdemlő adatokkal bizonyította. Az alperes érvelése lényegében a bizonyítékok ismételt egybevetésére, felülmérlegelésére irányult, amire a Legfelsőbb Bíróságnak nincs jogszabályi lehetősége.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság az alperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati költségének a megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Legfelsőbb Bíróság a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 14.§-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2009. december 17.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró,
Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró**